

`Молим богове своје

или свеукупност времена

да мој живот заслужи заборав,

да моје име буде Нико као Одисејево,

али да неки стих потраје

у ноћи наклоњеној сећању

или у јутрима људи`

24. августа 1899. рођен је у главном аргентинском граду, један од најзначајнијих песника светске књижевности, критичар, писац, библиотекар. Створио је јединствен песнички свет везан за аргентинско поднебље, и кроз сасвим једноставне теме ненаметљиво дотиче питања која га занимају.

"Свет је нажалост стваран, а ја сам нажалост Борхес."

"Сваки језик је један нови начин да се разуме свет."

⋮

Тренуци

Кад бих свој живот могао
Покушао бих у следећем да проживим.
Не бих се трудио да будем тако савршен, опустео бих се више.

Био бих глупљи него што бејаш, заиста врло мало ствари
Бих озбиљно схватао.
Био бих мањи чистунац.
Више бих се излагао опасностима, више путовао,
Више сутона посматрао, на више планина попео, више река препливао.
Ишао бих на још више места на која никад нисам отишао,
Јео мање боба а више сладоледа, имао више стварних
А мање измишљених проблема.

Ја сам био од оних што разумно и плодно проживе
Сваки минут свог живота; имао сам, јасно, и часака радости.
Ал' кад бих могао назад да се вратим, тежио бих само
Добрим тренуцима.
Јер ако знате, живот је од тога сачињен, од тренова само
И немој пропуштати сада.

Ја сам био од оних што никад нигде нису ишли без топломера
Термофора, кишобрана и падобрана;
Кад бих опет могао да живим,

С пролећа бих почео босоног да ходам и тако ишао до краја јесени.
Више бих се на вртешци окретао, више сутона посматрао
Са више деце играо, кад бих живот поново пред собом имао.

Али видите имам осамдесет и пет година и знам да умирем.